



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев 13344/2024**  
**25.06.2024. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Ксенија Булатовић, адвокат из ..., ради иселења и чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 471/24 од 31.01.2024. године, у седници одржаној 25.06.2024. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ПРИХВАТА СЕ** одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 471/24 од 31.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 471/24 од 31.01.2024. године.

**Образложење**

Пресудом Првог основног суда у Београду П 18322/21 од 11.09.2023. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да се исели из посебног дела стамбеног објекта – анекса, ближе описаног у овом ставу изреке, тако што ће предметну непокретност коју неовлашћено користи испразнити од лица и ствари уз довођење у претходно исправно стање на начин омогућавања нормалног приступа откључавања врата унутрашњих просторија, уклањањем накнадно уграђених врата и надстрешнице са задњег бочног зида – чела објекта и затим преда на коришћење предметну непокретност тужили под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужили исплати трошкове парничног поступка од 82.120,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 471/24 од 31.01.2024. године, одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са

предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Тужила је поднела одговор на ревизију.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побиија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана. Тужени у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се оспоравањем права својине тужиље на спорној непокретности уз указивање да тужила не живи у кући која је предмет спора, заправо оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољени ревизијски разлог.

Из изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побиијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради иселења и чинидбе поднета је 22.03.2021. године, а поднеском од 18.03.2022. године тужила је преиначила тужбу, вредност предмета спора је 501.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побиијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија  
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка  
заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић**